ROZSUDEK SOUDU (druhého senátu)

6. října 2004 *

Ve spojených věcech T-117/03 až T-119/03 a T-171/03,

New Look Ltd, se sídlem ve Weymouth, Dorset (Spojené království), zastoupená R. Ballesterem a G. Marínem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému O. Montaltem, J. García Murillo a S. Laitinen, jako zmocněnci,

žalovanému,

přičemž druhým účastníkem řízení před odvolacím senátem OHIM byla

Naulover, SA, se sídlem v Barceloně (Španělsko),

* Jednací jazyk: španělština.

jejichž předmětem jsou čtyři žaloby proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 27. ledna 2003 (R 95/2002-1, R 577/2001-1, R 578/2001-1) a ze dne 15. dubna 2003 (R 19/03-1), týkajícím se námitkových řízení mezi Naulover, SA a New Look Ltd,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (druhý senát),

ve složení J. Pirrung, předseda, A. W. H. Meij a N. J. Forwood, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: J. Palacio González, vrchní rada,

s přihlédnutím k žalobám došlým kanceláři Soudu dne 4. dubna 2003 (věci T-117/03 až T-119/03) a dne 19. května 2003 (věc T-171/03),

s přihlédnutím k žalobním odpovědím OHIM došlým kanceláři Soudu dne 25. září 2003 (věci T-117/03 až T-119/03) a dne 8. října 2003 (věc T-171/03),

s přihlédnutím k usnesení předsedy druhého senátu Soudu ze dne 1. dubna 2004, kterým byly věci spojeny pro účely jednání a rozsudku,

po jednání konaném dne 28. dubna 2004, kterého se žalobkyně nezúčastnila,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 5. května 1998 (ve věcech T-117/03 až T-119/03) a dne 19. února 1999 (ve věci T-171/03) žalobkyně požádala Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1), ve znění pozdějších předpisů, o zápis čtyř ochranných známek Společenství.

2 Ochrannými známkami, jejichž zápis byl požadován, jsou následující obrazová označení:

— ve věci T-117/03: NLSPORT

— ve věci T-118/03: NLJEANS

— ve věci T-119/03: NLACTIVE

— ve věci T-171/03: NLCollection

3 Výrobky, pro které byl požadován zápis a kterých se týká tento spor, spadají do třídy 25 podle Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu

známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají následujícímu popisu: „oděvy, pokrývky hlavy a dámská a dívčí obuv" pro přihlášené ochranné známky NLSPORT, NLJEANS a NLACTIVE a „oblečení, obuv a pokrývky hlavy" pro přihlášenou ochrannou známku NLCollection.

4 Dne 11. června 1999 (věci T-117/03 až T-119/03) a dne 3. ledna 2000 (věc T-171/03) podal druhý účastník řízení před odvolacím senátem na základě čl. 42 odst. 1 nařízení č. 40/94 námitky proti každé z těchto přihlášek ochranné známky Společenství.

5 Námitky se v každé věci opíraly o existenci obrazové ochranné známky Společenství č. 13417 (dále jen „starší ochranná známka"), přihlášené dne 1. dubna 1996 a zapsané dne 1. února 1999, zobrazené níže:



6 Tato ochranná známka je zapsána zejména pro následující výrobky, které všechny spadají do třídy 25 podle Niceské dohody: „svetry; silné svetry; vesty; saka; sukně; kalhoty; košile; blůzy; koupací pláště; spodní prádlo; župany; plavky; pláště do deště; šaty; punčochy; ponožky; šátky; kravaty; pokrývky hlavy a rukavice (oděvy)".

7 Na podporu svých námitek se druhý účastník řízení před OHIM dovolával relativního důvodu pro zamítnutí uvedeného v čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

8 Rozhodnutími ze dne 10. dubna 2001 (rozhodnutí č. 939/2001 ve věci T-119/03), ze dne 27. dubna 2001 (rozhodnutí č. 1106/2001 ve věci T-118/03), ze dne 23. listopadu 2001 (rozhodnutí č. 2765/2001 ve věci T-117/03) a ze dne 29. října 2002 (rozhodnutí č. 3138/2002 ve věci T-171/03) námitkové oddělení zamítlo námitky. Námitkové oddělení v podstatě usoudilo, že dotčené ochranné známky byly rozdílné po stránce vizuální a fonetické a že po stránce pojmové žádná z ochranných známek nebyla nadána zvláštním významem.

9 Dne 7. června 2001 (věci T-118/03 a T-119/03), dne 22. ledna 2002 (věc T-117/03) a dne 24. prosince 2002 (věc T-171/03) druhý účastník řízení před odvolacím senátem podal odvolání proti těmto rozhodnutím námitkového oddělení.

10 Rozhodnutími ze dne 27. ledna 2003 (věci T-117/03 až 119/03) a ze dne 15. dubna 2003 (věc T-171/03) zrušil první odvolací senát OHIM rozhodnutí námitkového oddělení a zamítl přihlášky ochranných známek Společenství žalobkyně pro všechny výrobky spadající do třídy 25 podle Niceské dohody. Odvolací senát v podstatě nejprve usoudil, že převažujícím prvkem každé přihlašované ochranné známky bylo spojení písmen „NL", jelikož slova „sport", „jeans", „active" a „collection" mají v oděvním odvětví pouze nízkou rozlišovací způsobilost. Posléze konstatoval, že kolidující ochranné známky Společenství vykazovaly nízkou vizuální podobnost z důvodu osobitého grafického vyobrazení starší ochranné známky na straně jedné a z důvodu přítomnosti slov „sport", „jeans", „active" a „collection" v přihlášených ochranných známkách NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE a NLCollection na straně druhé. Odvolací senát naopak usoudil, že kolidující ochranné známky Společenství jsou podobné po stránce fonetické a pojmové, neboť spojení písmen „NL", které tvoří starší ochrannou známku, je reprodukováno jako dominantní prvek v přihlášených ochranných známkách NLSPORT, NLJEANS, NLACTIVE a NLCollection. Odvolací senát usoudil, že v oděvním odvětví je časté, že stejná ochranná známka má různé konfigurace podle typu výrobku, který označuje, a že je obvyklé používat odvozené ochranné známky k odlišení různého sortimentu výrobků. Uvážil, že na základě této skutečnosti by mohl být spotřebitel veden k tomu, aby si myslel, že výrobky pod přihlášenými ochrannými známkami

NLSPORT, NLJEANS a NLACTIVE náležejí ke kolekcím výrobků pro mladé nebo, co se týče přihlášené ochranné známky NLCollection, že se jedná o nové modely představované každou sezónu, zatímco výrobky pod starší ochrannou známkou patří k sortimentu sofistikovanějších oděvů. Odvolací senát z toho vyvodil, že existuje nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

Návrhy účastníků řízení

11 Žalobkyně v každé věci navrhuje, aby Soud:

— zrušil rozhodnutí odvolacího senátu;

— uložil OHIM a případně vedlejšímu účastníkovi náhradu nákladů způsobených tímto řízením, jakož i řízením před odvolacím senátem.

12 OHIM v každé věci navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

Argumenty účastníků řízení

13 Kromě několika nepatrných detailů jsou žalobní důvody a argumenty účastníků řízení v těchto čtyřech věcech totožné. Na podporu svých žalob uvádí žalobkyně jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

14 Zaprvé žalobkyně uplatňuje, že odvolací senát chybně analyzoval přihlášené ochranné známky tím, že se soustředil na spojení písmen „NL", a tím, že oddělil toto spojení od slov, která následují, tedy „sport", „jeans", „active" a „collection".

15 Zadruhé žalobkyně soudí, že spojení písmen „NL" není ani dominantním prvkem každé z přihlášených ochranných známek, ani zásadním prvkem starší ochranné známky Společenství. V první řadě, co se týče přihlášených ochranných známek, žalobkyně napadá posouzení, podle kterého slova „sport", „jeans", „active" a „collection" mají nízkou rozlišovací způsobilost v dotyčném odvětví. Dále co se týče starší ochranné známky, žalobkyně uplatňuje, že je nemožné s jistotou určit, ze kterých písmen se skládá. Podle žalobkyně by se mohlo kromě písmen „NL" jednat o písmena „ALV", „AVOL", „AOL" nebo „AL". Navíc soudí, že pokud by spotřebitel vnímal starší ochrannou známku obráceně, mohl by z ní vyčíst písmena „JRV" nebo „JPV". Konečně žalobkyně dodává, že podle ustálené judikatury a nauky mají ochranné známky složené pouze ze dvou nebo tří písmen nízkou rozlišovací způsobilost, vycházející z jejich podstaty, a že tato písmena tudíž nemohou tvořit dominantní prvek označení. Na podporu své teze žalobkyně odkazuje na bod 8.3 pokynů k průzkumu OHIM a uvádí rozsudek Tribunal Supremo (španělský nejvyšší soud) ze dne 21. ledna 1993, podle kterého je nemožné si z fonetického hlediska přisvojit určitá písmena abecedy. Krom toho se dovolává koexistence několika zápisů národních ochranných známek a ochranných známek Společenství, které obsahují spojení písmen „NL".

16 Zatřetí, co se týče vizuálního hlediska dotčených označení, žalobkyně zdůrazňuje, že starší ochranná známka je označením, které má „výrazný barokní charakter". Odvolací senát neuznal důležitost tohoto obrazového charakteru.

17 Začtvrté žalobkyně soudí, že úvaha odvolacího senátu ohledně fonetické podobnosti označení není souvislá v tom, že odvolací senát současně konstatuje fonetickou podobnost a totožnost dotčených ochranných známek. Navíc žalobkyně vytýká odvolacímu senátu, že se při srovnávacím průzkumu zaměřil na dvojčlen „NL".

18 Žalobkyně konečně uplatňuje, že průměrný spotřebitel v oděvním odvětví věnuje ochranným známkám při nákupu oděvního zboží zvláštní pozornost, takže je složité uvést jej v omyl.

19 Podle OHIM není kritika žalobkyně opodstatněná. Soudí, že mezi starší ochrannou známkou a přihlašovanými ochrannými známkami existuje nebezpečí záměny z důvodů vyložených v rozhodnutích odvolacího senátu.

20 OHIM zpochybňuje tezi, podle které je průměrný spotřebitel v oděvním odvětví obzvláště obezřelý a pozorný. Při jednání OHIM upřesnil, že stupeň pozornosti, kterou spotřebitel věnuje ochranné známce, závisí zejména na hodnotě dotyčného výrobku a na stupni specializace cílové veřejnosti. V projednávaném případě se žalobkyně omezila na tvrzení, které není podloženo žádným vysvětlením, že stupeň pozornosti, kterou spotřebitel věnuje ochranným známkám, je v oděvním odvětví vyšší než v jiných odvětvích.

21 Podle OHIM kolidující označení vykazují podobnost po stránce sluchové a pojmové. Při jednání OHIM upřesnil, že z okolnosti, že převažující prvek těchto označení sestává ze spojení písmen, ještě nevyplývá, že je třeba přiznat větší váhu prvkům vizuálně odlišujícím označení než jejich fonetické a pojmové podobnosti. OHIM uznává, že obrazový prvek obecně umožňuje přiznat rozlišovací způsobilost označení sestávajícímu z písmene nebo ze spojení dvou písmen, ale zdůrazňuje, že průzkum nebezpečí záměny se řídí také jinými zásadami. Podle OHIM platí, že pokud označení má skutečně rozlišovací způsobilost, ač nízkou, a pokud bylo platně zapsáno jako ochranná známka, pak tato ochranná známka požívá ochrany podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. OHIM nevylučuje možnost zvážit vizuální, fonetická a pojmová hlediska podobnosti dotčených označení v závislosti na uvedení výrobků na konkrétní trh. S přihlédnutím k totožnosti označených výrobků a vzhledem k tomu, že použití odvozených ochranných známek je v dotčeném odvětví obvyklé, OHIM usuzuje, že v projednávaném případě existuje nebezpečí záměny.

Závěry Soudu

22 Podle čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 na základě námitek majitele starší ochranné známky se přihlášená ochranná známka nezapíše, pokud z důvodu totožnosti nebo podobnosti se starší ochrannou známkou a totožnosti nebo podobnosti výrobků nebo služeb, na které se tyto dvě ochranné známky vztahují, existuje nebezpečí záměny u veřejnosti na území, na kterém je starší ochranná známka chráněna. Podle čl. 8 odst. 2 písm. a) bodu i) nařízení č. 40/94 se staršími ochrannými známkami rozumějí zejména ochranné známky Společenství s dřívějším datem podání přihlášky, než je datum podání přihlášky ochranné známky Společenství.

23 Podle ustálené judikatury nebezpečí záměny představuje nebezpečí, že se veřejnost může domnívat, že dotčené výrobky nebo služby pocházejí ze stejného podniku nebo případně z podniků hospodářsky propojených.

24 Podle téže judikatury musí být nebezpečí záměny posuzováno globálně podle toho, jak relevantní veřejnost vnímá dotčená označení a výrobky nebo služby a s přihlédnutím k veškerým rozhodným faktorům v projednávaném případě, zejména k závislosti mezi podobností označení a podobností označených výrobků nebo služeb [rozsudek Soudu ze dne 9. července 2003, Laboratorios RTB v. OHIM – Giorgio Beverly Hills (GIORGIO BEVERLY HILLS), T-162/01, Recueil, s. II-2821, body 31 až 33 a uvedená judikatura].

25 V projednávaném případě dotyčné výrobky (oděvy, a sice dámské a dívčí oděvy) jsou výrobky běžné spotřeby [rozsudek Soudu ze dne 23. října 2002, Oberhauser v. OHIM – Petit Liberto (Fifties), T-104/01, Recueil, s. II-4359, bod 29, a ze dne 14. října 2003, Phillips-Van Heusen v. OHIM – Pash Textilvertrieb und Einzelhandel (BASS), T-292/01, dosud nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 43]. Ochranná známka, na které se námitky zakládají, je zapsanou ochrannou známkou Společenství. Z uvedeného vyplývá, že veřejnost, ve vztahu k níž musí být provedena analýza nebezpečí záměny, tvoří průměrný spotřebitel Evropského společenství.

26 Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že výrobky, na které se přihlášené ochranné známky vztahují, a výrobky označené starší ochrannou známkou jsou částečně podobné a částečně totožné.

27 Za těchto podmínek výsledek sporu závisí na stupni podobnosti dotčených označení. Tak jak vyplývá z ustálené judikatury, globální posouzení nebezpečí záměny musí být založeno, co se týče vizuální, fonetické a pojmové podobnosti kolidujících označení, na celkovém dojmu vyvolaném označeními, s přihlédnutím zejména k jejich rozlišujícím a dominantním prvkům (viz rozsudek BASS, uvedený výše, bod 47 a uvedená judikatura).

28 Po stránce vizuální odvolací senát popsal starší ochrannou známku jako „tvořenou dvěma velkými písmeny ‚NL' umístěnými vertikálně a s typem fantazijního písma zvaného anglický ‚Stephenson Blake' nakloněného doprava" (bod 32 rozhodnutí odvolacího senátu ve věci T-117/03, bod 31 rozhodnutí odvolacího senátu ve věcech T-118/03 a T-119/03 a bod 28 rozhodnutí odvolacího senátu ve věci T-171/03). Soud konstatuje, že tento popis je správný. Ve starším označení je snadno rozpoznatelné písmeno „L". Toto písmeno je umístěno dole a napravo od druhého písmene. Jelikož se obvykle čte zleva doprava a shora dolů, písmeno „L" není ve spojení písmen první. Mezi levou stranou písmene „N", která by případně mohla tvořit vrcholek písmene „A" a horní částí písmene „L" je prostor, který umožňuje snadno pochopit, že nejde o příčnou čáru písmene „A". První písmeno nelze tedy vnímat jako „A". Navíc horní část písmene „L" nemůže být vnímána tak, že tvoří písmeno „O". Konečně je namístě podotknout, že je třeba označení porovnat tak, jak jsou chráněna, a nikoliv tak, jak by případně mohla být vnímána spotřebitelem, jsou-li čtena obráceně. Pochybnosti vyjádřené žalobkyní ve vztahu k vnímání staršího označení tudíž nejsou odůvodněné.

29 Co se týče přihlášených označení, každé z nich je tvořeno obrazovým označením skládajícím se z písmen „NL" bezprostředně následovaných slovem napsaným velkými písmeny v případě věcí T-117/03 až T-119/03 a slovem obsahujícím jedno velké písmeno a devět malých písmen v případě věci T-171/03. Ve všech označeních se spojení písmen „NL" objevuje tučným písmem, zatímco ostatní písmena jsou vytištěna běžným písmem. Z toho vyplývá, že písmena „NL" představují z vizuálního hlediska dominantní prvek všech přihlášených ochranných známek, jak bylo oprávněně vyloženo v rozhodnutích odvolacího senátu.

30 OHIM relevantně upozornil na to, že přihlášená označení vykazovala podobnou morfologicko-syntaktickou strukturu. Pouze přihlášená ochranná známka NLCollection je mírně odlišná v tom, že označení se neskládá zcela z velkých písmen a v tom, že slovo NLCollection je ohraničeno černým obdélníkovým rámem. Ačkoliv žalobkyně správně zpochybňuje skutečnost, že rozhodnutí odvolacího senátu ze dne

15. dubna 2003 tím, že následovalo vzor rozhodnutí ze dne 27. ledna 2003, nevzalo tyto zvláštnosti v úvahu, analýza označení provedená odvolacím senátem po stránce vizuální zůstává správná v tom, že spojení písmen „NL" tvoří dominantní prvek přihlášené ochranné známky „NLCollection" po stránce vizuální.

31 Co se týče vizuálního porovnání staršího označení na straně jedné a přihlášených označení na straně druhé, odvolací senát konstatoval, že mezi nimi existuje malá podobnost. Žalobkyně tento závěr nenapadla.

32 Pokud jde o pojmovou podobnost dotčených označení, je třeba podotknout, že přihlášená označení se skládají jednak z písmen „NL" a jednak ze slov „sport", „jeans", „active" a „collection". Starší ochranná známka se sestává výlučně ze spojení písmen „NL". Jak odvolací senát relevantně konstatoval, „NL" nemá v oděvním odvětví žádný význam.

33 Naopak, jak OHIM správně podotkl, slova „sport", „jeans", „active" a „collection" mají v angličtině nebo francouzštině pojmový obsah popisující uvedené výrobky. V oděvním odvětví slovo „sport" vyvolává představu sportovních oděvů nebo oděvů „sportovního" stylu. Slovo „jeans" bude chápáno jako popisující oděvy z rifloviny. Slovo „collection" popisuje soubor modelů sestavených pro jednu sezónu. Slovo „active" se vztahuje spíše k určení výrobků, a sice oděvů pro aktivní osoby, nebo které umožňuje být aktivní.

34 Soud připomíná, že veřejnost nebude obecně považovat popisný prvek, který je součástí složené ochranné známky, za rozlišující a dominantní prvek při celkovém vnímání vyvolaném touto ochrannou známkou [rozsudek Soudu ze dne 3. července 2003, Alejandro v. OHIM – Anheuser-Busch (BUDMEN), T-129/01, dosud

nezveřejněný ve Sbírce rozhodnutí, bod 53]. V tomto ohledu stačí, aby byla popisná povaha tohoto prvku vnímána na části území Společenství. Ačkoliv článek 8 nařízení č. 40/94 neobsahuje ustanovení podobné čl. 7 odst. 2 téhož nařízení, Soud vyvodil ze zásady jednotné povahy ochranné známky Společenství zakotvené v čl. 1 odst. 2 tohoto nařízení, že zápis musí být zamítnut, i když relativní důvod pro zamítnutí existuje pouze v části Společenství [rozsudek Soudu ze dne 3. března 2004, Mühlens v. OHIM – Zirh International (ZIRH), T-355/02, Recueil, s. I-791, body 35 a 36, napadený opravným prostředkem].

35 V projednávaném případě přihlášená označení obsahují prvky, které mají, alespoň pro anglicky a francouzsky hovořící veřejnost, pojmový obsah popisující uvedené výrobky. Odvolací senát tudíž oprávněně konstatoval, že alespoň pro tuto veřejnost bude dominantním prvkem každé z přihlašovaných ochranných známek po stránce pojmové spojení písmen „NL", které tvoří jediný prvek starší ochranné známky.

36 Co se týče sluchové podobnosti, je třeba podotknout, že ve vztahu k analýze vizuální podobnosti provedené v bodech 28 až 30 výše starší ochranná známka skládající se z písmen „N" a „L" se bude ve většině jazyků Evropského společenství, a zejména ve francouzštině a angličtině, vyslovovat jako „N-L". Přihlášená ochranná známka NLSPORT se bude alespoň v angličtině nebo ve francouzštině vyslovovat jako „N-L--sport". Ostatní přihlášené ochranné známky se budou vyslovovat jako „N-L-jeans", „N-L-active" a „ N-L collection". Z toho vyplývá, že ze sluchového hlediska je spojení písmen „N-L", které tvoří starší ochrannou známku, obsaženo ve všech přihlášených ochranných známkách. Alespoň pro francouzsky nebo anglicky hovořící spotřebitele budou slova „sport", „jeans", „active" a „collection" vnímána jako popisné prvky výrobků nebo jejich určení. Spojení písmen „NL" tedy představuje – alespoň pro tuto veřejnost – dominantní prvek po stránce fonetické. Zjištění odvolacího senátu v bodě 33 (věc T-117/03), v bodě 32 (věci T-118/03 a T-119/03) a v bodě 29 (věc T-171/03) rozhodnutí odvolacího senátu musejí být tudíž přijata. Je

třeba též konstatovat, že odvolací senát nedospěl k tomu, že označení jsou foneticky totožná, ale k tomu, že existuje fonetická totožnost mezi dominantním prvkem přihlášených označení „NL" a spojením písmen „NL" ve starší ochranné známce.

37 Úplné začlenění označení obsaženého ve starší ochranné známce do dominantního prvku každého z přihlášených označení umožňuje vyvodit závěr o značné fonetické podobnosti (viz pro opačný případ rozsudek Fifties, uvedený výše, bod 40).

38 Žalobkyně tvrdí, že odvolací senát neprovedl globální hodnocení podobnosti označení, ale že rozčlenil přihlášená označení jednak na spojení písmen „NL" a jednak na slova „sport", „jeans", „active" nebo „collection" .

39 V tomto ohledu je třeba podotknout, že ačkoli průměrný spotřebitel obvykle vnímá ochrannou známku jako celek a nezkoumá její různé detaily (rozsudek Soudního dvora ze dne 11. listopadu 1997, SABEL, C-251/95, Recueil, s. I-6191, bod 23), obecně si snadněji zapamatuje dominantní a rozlišující charakteristiky označení (viz v tomto smyslu rozsudek Fifties, výše uvedený, body 47 a 48). V důsledku toho nelze odvolacímu senátu vytýkat, že zkoumal, jaké jsou ve vnímání spotřebitele rozlišující a dominantní prvky ochranných známek, to znamená prvky, které spotřebiteli zůstanou v mysli.

40 Odvolací senát tudíž konstatoval, aniž by se dopustil nesprávného právního posouzení, že mezi dotčenými označeními existuje fonetická a pojmová podobnost.

41 Co se týče globálního posouzení nebezpečí záměny, odvolací senát dospěl k tomu, že takové nebezpečí existuje z důvodu fonetické a pojmové podobnosti označení, totožnosti výrobků a podmínek uvedení na trh v oděvním odvětví, kde je použití odvozených ochranných známek časté a kde je obvyklé, že označení má několik konfigurací. Žalobkyně tento závěr zpochybňuje ze dvou důvodů.

42 Zaprvé, žalobkyně soudí, že v oděvním odvětví je úroveň pozornosti, kterou průměrný spotřebitel věnuje ochranným známkám, obzvláště zvýšená, takže je těžké jej uvést v omyl.

43 V tomto ohledu je třeba podotknout, že úroveň pozornosti spotřebitele se může lišit v závislosti na druhu dotčených výrobků nebo služeb (viz analogicky rozsudek Soudního dvora ze dne 22. června 1999, Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, Recueil, s. I-3819, bod 26). Jak OHIM oprávněně upozornil, nestačí však, že žalobkyně tvrdí, že v určitém odvětví spotřebitel věnuje zvláštní pozornost ochranným známkám, bez podložení tohoto tvrzení jakýmikoli skutečnostmi nebo důkazy. Co se týče oděvního odvětví, Soud konstatuje, že toto odvětví zahrnuje výrobky velmi rozdílné kvality i ceny. Ačkoliv je možné, že spotřebitel je pozornější při výběru ochranné známky, pokud si kupuje obzvláště drahé oděvy, tento přístup nelze u spotřebitele předpokládat bez jakéhokoliv důkazu ve vztahu k souhrnu výrobků v dotčeném odvětví. Z toho vyplývá, že tento argument musí být odmítnut.

44 Zadruhé žalobkyně uplatňuje, že spojení písmen mají díky své vlastní povaze nízkou rozlišovací způsobilost. Navíc je podle žalobkyně nemožné si z fonetického hlediska přivlastnit spojení písmen; žalobkyně se v tomto ohledu opírá o rozhodnutí Tribunal Supremo ze dne 21. ledna 1993 ohledně označení skládajícího se z písmene „D".

Konečně žalobkyně uplatňuje, že existuje několik národních ochranných známek a ochranných známek Společenství, které obsahují prvek „NL" a mezi nimiž nebylo shledáno nebezpečí záměny.

45 Co se týče existence několika zápisů ochranných známek obsahujících spojení písmen „NL", Soud konstatuje, že žalobkyně neprokázala, že se jedná o případy, které by se daly uplatnit na projednávaný případ. Navíc OHIM uplatňuje, aniž by mu bylo odporováno, že zápisy Společenství zmíněné žalobkyní nikdy nebyly předmětem námitek. Co se týče rozhodnutí Tribunal Supremo, OHIM relevantně podotkl, že se týkalo případu ochranné známky skládající se pouze z jediného písmene. Konečně je třeba připomenout, že legalita rozhodnutí odvolacích senátů musí být posuzována výlučně na základě nařízení č. 40/94 tak, jak je vykládáno soudcem Společenství (rozsudek BUDMEN, výše uvedený, bod 61 a uvedená judikatura). Z toho vyplývá, že tato část argumentu je nepoužitelná.

46 Co se týče teze, podle které si starší ochranná známka nemůže činit monopol na fonetický prvek „NL", tento argument v podstatě popírá rozlišovací způsobilost této ochranné známky po stránce sluchové a v důsledku toho vede k závěru, že fonetická podobnost nemůže přispět k nebezpečí záměny ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

47 Jak vyplývá z článku 4 nařízení č. 40/94, ochrannou známkou Společenství může být jakékoliv označení schopné grafického ztvárnění, zejména slova a písmena, pokud jsou způsobilá rozlišit výrobky nebo služby jednoho podniku od výrobků nebo služeb jiných podniků. Z toho vyplývá, že zákonodárce výslovně zahrnul označení skládající se z písmene nebo ze spojení písmen do seznamu příkladů označení, obsažených v článku 4 tohoto nařízení, která mohou být ochrannou známkou Společenství, s výhradou absolutních nebo relativních důvodů pro zamítnutí, na nichž mohou být založeny námitky proti zápisu.

48 Články 7 a 8 nařízení č. 40/94 vztahující se k zamítnutí zápisu nestanoví zvláštní pravidla pro označení skládající se ze spojení písmen, která netvoří slovo. Z toho vyplývá, že globální posouzení nebezpečí záměny na základě čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 mezi těmito označeními se řídí v podstatě stejnými pravidly, která se vztahují na slovní označení obsahující slovo, jméno nebo fantazijní pojem. Teze žalobkyně, podle které označení skládající se ze spojení písmen nemají ze své povahy žádnou rozlišovací způsobilost po stránce fonetické, musí být tudíž odmítnuta.

49 Nicméně je třeba podotknout, že při globálním posouzení nebezpečí záměny nemají vizuální, sluchové a pojmové hledisko kolidujících označení vždy stejnou váhu. Je důležité analyzovat objektivní podmínky, za kterých se ochranné známky mohou představovat na trhu (rozsudek BUDMEN, výše uvedený, bod 57). Důležitost podobných nebo rozdílných prvků označení může záviset zejména na jejich vnitřních charakteristikách nebo na podmínkách uvedení výrobků nebo služeb, které tyto kolidující ochranné známky označují, na trh. Jsou-li výrobky označené dotčenými ochrannými známkami obvykle prodávány v samoobslužných obchodech, kde si spotřebitel sám vybírá výrobek, a tudíž musí spoléhat hlavně na zobrazení ochranné známky použité u tohoto výrobku, vizuální podobnost označení bude obecně nejdůležitější. Pokud je naopak uvedený výrobek prodáván především ústně, bude odvykle připisována vyšší váha sluchové podobnosti označení.

50 Žalobkyně se nedovolávala existence zvláštních podmínek při uvádění na trh. Obecně si zákazníci mohou v obchodech s oděvy sami vybrat oděvy, které si přejí zakoupit, anebo si nechat pomoci od prodavačů. Ačkoliv není vyloučena ústní informace o výrobku a o ochranné známce, výběr oděvů se obvykle uskutečňuje vizuálně. K vizuálnímu vjemu dotčených ochranných známek tedy obvykle dojde před aktem nákupu. Vizuální hledisko tudíž požívá při globálním posouzení nebezpečí záměny větší důležitosti.

51 Nicméně v oděvním odvětví je časté, že stejná ochranná známka má různé konfigurace podle typu výrobků, které označuje. V tomto odvětví je rovněž obvyklé, že stejný oděvní podnik používá odvozené ochranné známky, a sice označení odvozená od hlavní ochranné známky a sdílející s ní společný dominantní prvek, pro odlišení různých výrobních řad (rozsudky Fifties, výše uvedený, bod 49, a BUDMEN, výše uvedený, bod 57). V projednávaném případě je pojmový obsah přihlášených ochranných známek způsobilý posílit jejich vnímání spotřebitelem jako známek odvozených od ochranné známky NL. I kdyby se spotřebitel setkal pouze s jedním z dotčených označení, mohl by výrazný vjem jednak tučným písmem zobrazeného „NL" a jednak následujícího slova, které je způsobilé navodit myšlenku oděvů určitého stylu, spotřebitele vést k závěru, že jde o ochrannou známku odvozenou od ochranné známky NL. Navíc rozdílná grafika u spojení písmen „NL" v přihlášených označeních ve vztahu ke grafice starší ochranné známky by mohla být vnímána jako její zvláštní konfigurace. Tudíž závěr odvolacího senátu, podle kterého není vyloučeno, že spotřebitel vnímá přihlášené ochranné známky jako zvláštní výrobní řady pocházející z podniku, který je majitelem starší ochranné známky, musí být přijat.

52 Soud připomíná, že čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 vyžaduje, aby existovalo nebezpečí záměny, ale nikoliv, aby byla záměna dokázána. Za těchto podmínek, ačkoliv je pravda, že odvolací senát mohl prozkoumat zvláštní grafiku spojení písmen „NL" použitou ve starší ochranné známce, jejíž vzhled se liší od grafiky písmen „NL" použité v přihlášených označeních a skutečně tvoří nejvýznačnější prvek starší ochranné známky, výsledek, ke kterému odvolací senát dospěl, zůstává správný. Vzhledem k totožnosti výrobků a k podmínkám uvádění na trh uvedených v předcházejícím bodě stupeň podobnosti označení v projednávaném případě stačí ke konstatování, že existuje nebezpečí záměny.

53 Z toho vyplývá, že jediný žalobní důvod vycházející z porušení čl. 8 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 není opodstatněný. Žalobu je tedy třeba zamítnout.

K nákladům řízení

54 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů řízení ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně byla ve sporu neúspěšná, je namístě uložit jí náhradu nákladů řízení vynaložených OHIM v souladu s jeho návrhy.

Z těchto důvodů

SOUD (druhý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

Pirrung Meij Forwood

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 6. října 2004.

Vedoucí soudní kanceláře Předseda

H. Jung J. Pirrung